

IV. KAFLI

STOFNUN HELGISTJÓRNARINNAR

Birting hennar á plánetunni.

Í þessari bók er ekki reynt að fjalla um þá áfanga sem leiddu til birtingar Helgivaldsins á plánetunni, né heldur þær aðstæður sem ríktu áður en þessar miklu verur komu fram. Hægt er að athuga þetta í öðrum dulfræðibókum á Vesturlöndum og í helgiritum Austurlanda. Það nægir okkar tilgangi að segja að á miðjum Lemúríútímanum, fyrir um það bil átján milljón árum, átti sér stað mikill atburður sem meðal annars leiddi af sér eftirfarandi atburðarás: Plánetulogos hnattakerfis jarðarinnar, einn Andanna sjö fyrir hásetinu, tók sér ether-efnislíkama og steig niður á þessa efnispétta plánetu í formi Sanat Kúmara, Hins aldna frá upphafi daga, og Hann, Lávarður heimsins, hefur verið með okkur æ síðan á þessari plánetu. En vegna hins mikla hreinleika eðlis Hans og þeirrar staðreyndar að Hann er (frá sjónarhóli mannsins) syndlaus og þess vegna ófær um að bregðast við neinu í hinum efnispétta heimi, gat Hann ekki líkamast í efnislíkama eins og okkar og verður þess vegna að starfa í ether-líkama sínum. Hann er mestur allra Avataranna eða „þeirra sem koma munu,“ því Hann er bein spegilmynd Hinnar Miklu Veru sem lifir og andar og starfar í allri þróun á þessari plánetu og heldur öllu innan áru sinnar eða hins magnaða áhrifasviðs; og í Honum lifum við og hrærumst og eigum tilvist okkar og enginn okkar getur farið út fyrir Hans áru. Hann Lávarður heimsins, er Fórnin mikla sem yfirgaf dýrð hinna háu sviða og tók sér ether-efnislíkama í mannsmynd, í þágu mannsóna sem eru að þroskast. Hann, Sanat Kúmara, er Hinn mikli alsjáandi okkar mannkyns, þótt Plánetulogosinn sjálfur, sé á hinu æðra vitundarsviði Alsjáandinn, Hinn Þögli Alsjáandi alls okkar plánetukerfis innan sólkerfisins. Vel mætti orða þetta svo: Að Lávarður heimsins, Höfuðvígjandinn Eini, hafi sömu stöðu gagnvart Plánetulogosinum og efnisleg persónubirting meistara hefur gagnvart mónad meistarans á mónad sviðinu. Í báðum tilvikum hefur millstig vitundarinnar, sálin eða æðra sjálfið, verið leyst af hólmi og það sem við sjáum og þekkjum er hin *beina* sjálfs-skapaða raunbirting Hins Hreina Anda. Og þar með er fórnin. Hér verður að hafa það í huga að í tilfalli Sanat Kúmara er feikilegur stigsmunur á, því staða Hans í þróuninni er jafn langt framar stöðu fullnumans og staða fullnumans er framar dýramanninum. Fjallað verður nánar um þetta í næsta hluta efnisins.

Með Hinum Eina frá upphafi daga kom hópur annarra háþróaðra vera sem eru fulltrúar Hans eigin karmíska hóps ásamt verum sem eru birting af þríþættu eðli Plánetulogossins. Ef svo mætti að orði komast, hafa þær að geyma þá krafta sem eiga upptök sín í höfuð- hjarta- og hálsstöðvunum, og þær komu fram með Sanat Kúmara til að mynda kjarna fyrir plánetukrafta til hjálpar Áætluninni miklu til sjálfs-vitundar alls lífs. Stöður þeirra hafa smám saman verið fylltar af sonum mannanna, þegar þeir hafa orðið til þess hæfir, þótt þarna sé, þar til nýlega, um mjög fáa að ræða af mannkyni jarðar. Þeir sem eru nú innri hópurinn með Lávarði heimsins, hafa fyrst og fremst verið til kallaðir úr röðum þeirra sem voru vígsluhafar á tunglkeðjunni (þeirri hnattakeðju sem var á undan okkar hnattakeðju í þróuninni) eða hafa komið inn með sérstökum straumum sólarorku frá öðrum plánetukerfum sem ákvarðast af stjörnuspekilegum lögmálum. Samt fer þeim sem hafa sigrað, af okkar eigin mannkyni ört fjölgandi, og gegna þeir nú öllum minni embættum undir stjórn hins innsta andlega hóps þeirra sex sem, ásamt Lávarði heimsins, mynda kjarnann í starfi Helgistjórnarinnar.

Fyrstu áhrifin.

Afleiðing komu þeirra fyrir milljónum ára var stórfengleg, og áhrifanna gætir ennþá. Þessi áhrif er hægt að telja upp á eftirfarandi hátt: Plánetulogosinum var gert mögulegt á sínu eigin sviði að taka upp beinskeyttari aðferðir við að ná fram þeim árangri sem Hann vildi, til að koma fram áætlun sinni. Eins og vitað er, þá er plánetukerfið með sínum efnispétta hnetti og hinum innri efnisfínni hnöttum, það fyrir Plánetulogosinn, sem efnislíkaminn og fíngerðari innri líkamar mannsins eru fyrir manninn. Þess vegna mætti segja til útskýringar, að jarðvist Sanat Kúmara sé hliðstæð því örugga taki á meðvitaðri stjórnun sem sál mannlegrar veru nær á starfstækjum sínum, þegar nauðsynlegum áfanga í þróuninni er náð. Sagt hefur verið að í höfði sérhvers manns séu sjö ether-orkustöðvar sem eru tengdar hinum sjö ether-stöðvunum líkamans, og að í gegnum þær dreifist og streymi orka æðra sjálfsins og komi þannig fram áætluninni. Sanat Kúmara, ásamt hinum Kúmör-unum sex, hefur svipaða stöðu. Þessir sjö yfirráðandi Kúmarar eru eins og hinar sjö höfuðstöðvar gagnvart líkamanum sem heild. Þeir eru stjórnendur og miðla orku, afli, tilgangi og vilja Plánetulogossins frá Hans sviði. Þessi plánetuhöfuðstöð starfar beint gegnum hjartastöðina og hálsstöðina og stjórnar þannig öllum öðrum stöðvum. Þetta er sagt til skýringar, og sem tilraun til að sýna sambandið milli Helgistjórnarinnar og uppruna hennar innan plánetukerfisins, og einnig hina nánú hliðstæðu milli tilveru Plánetulogossins og mannsins, smáheimsins.

Þriðja ríki náttúrunnar, dýraríkið, hafði náð tiltölulega háu þroskastigi, og dýramaðurinn var þá ríkjandi á jörðinni; hann var vera með sterkan efnislíkama, samstilltan geðlíkama eða líkama skynjunar og tilfinninga, og vísi á byrjunarstigi að huga sem gæti, þegar fram liðu stundir, myndað kjarna að hugarlíkama. Ef dýramaðurinn hefði verið látinn afskiptalaus í óralangan tíma, hefði hann að lokum þróast út úr dýraríkinu inn í ríki mannsins og orðið meðvitað, virk og skynsöm vera, en hversu hæg þróunin hefði orðið er hægt að sjá með því að rannsaka búskmenn í Suður-Afríku, veddha-menn á Ceylon og hina loðnu aínóa.

Sú ákvörðun Plánetulogossins að taka sér ether-efnislíkama leiddi til óvenjulegrar örvunar á þróunarferlið, og með jarðvist sinni og þeim aðferðum við orkudreifingu, sem Hann notaði, kom Hann því til leiðar á stuttum tíma sem annars hefði gengið óhugsanlega hægt. Það sem var vísir að huga dýramannsins varð fyrir örvun. Hinn fjörgreindi lægri maður:

- a. efnislíkaminn í sinni tvöföldu mynd, ether-líkaminn og hinn formþétti efnislíkami,
- b. lífsorkulíkaminn eða prana,
- c. astral- eða tilfinningalíkaminn,
- d. frumvísir að huga,

var samhæfður og örvaður og varð móttækilegur fyrir komu sjálfs-meðvitaðra vera, þessara andlegu þrennda (endurspeglun andlegs vilja, innsæis eða visku, og æðri hugar) sem höfðu í óratíma beðið eftir einmitt slíkri tengingu. Fjórða ríkið eða ríki mannsins varð þannig til, og meðvitaða eða vitsmunalega einingin, maðurinn, hóf feril sinn.

Önnur afleiðing tilkomu Helgistjórnarinnar var hliðstæð þróun í öllum ríkjum náttúrunnar, en þó ekki eins þekkt. Í steinaríkinu, til dæmis, urðu viss steinefni eða frumefni fyrir aukinni örvun og urðu geislavirk, og dularfullar efnabreytingar áttu sér stað í jurtaríkinu. Þetta greiddi fyrir tengiferlinu á milli jurta- og dýraríkisins, alveg eins og geislavirkni steinefna er aðferð til að brúa bilið á milli steina- og jurtaríkisins. Í tímans rás munu vísindamenn komast að raun um að sérhvert ríki náttúrunnar er tengt og sameinað, þegar hlutar af þessum ríkjum verða geislavirkir. En það er ekki nauðsynlegt fyrir okkur að fara nánar út í þá sálma. Vísibending er nóg fyrir þá sem hafa augu til að sjá með og innsæi til að skilja merkingu orða sem eru bundin af því að hafa hreina efnislega skírskotun.

Á Lemúríútímanum, eftir að hinar miklu andlegu verur komu fram á jörðinni, var komið skipu-
lagi á það verk sem þær hugðust vinna. Embættum var úthlutað og þróunarferlinu í öllum deildum náttúrunnar var komið undir meðvitaða, viturlega handleiðslu Hins fyrsta bræðralags. Þessi Helgi-
stjórn bræðra ljóssins er enn til og starfinu miðar stöðugt áfram. Þeir hafa allir efnislega tilveru, annað hvort í formþéttum efnislíkómum, eins og margir af meisturunum nota, eða í ether-líkómum

eins og hinir æðri hjálpendur og Lávarður heimsins nota. Það er mannum mikils virði að muna að þeir hafa efnislega tilveru og að hafa það í huga að þeir eru meðal okkar á þessari plánetu; stjórna innri stefnu hennar, stýra málum hennar og leiða alla þróun plánetunnar áfram í átt til endanlegrar fullkomunnar.

Aðalheimkynni Helgivaldsins er í Shamballa sem er miðstöð orku í hátíðnisviði yfir Góbí-eyðimörkinni, og sem í fornum bókum er kölluð „Eyjan hvíta.“ Hún er til í ether-efni og þegar mannkyn jarðarinnar hefur öðlast ether-skyggni, mun staðsetning hennar verða kunn og tilvera hennar viðurkennd. Þróun þessarar skyggni gengur nú hratt yfir, eins og sjá má af dagblöðunum og bókmenntum samtíðarinnar, en staðsetning Shamballa mun verða ein sú síðasta hinna heilögu ether-svæða sem látin verður uppi, þar sem tilvist hennar er í efni annars ethersins, næst efsta víddarsviði efnisheimsins. Nokkrir af þeim meisturum sem eru í efnislíkómum dveljast í Himalaya-fjöllum, og á einangruðum stað fjarri iðu mannlífsins sem nefndur er Shigatse; en meirihlutinn er dreifður um allan heim, á mismunandi stöðum hjá mörgum þjóðum, óþekktir og ókunnir, en samt mynda þeir hver á sínum stað miðstöð fyrir orku Lávarðar heimsins og dreifa í umhverfi sínu kærleika og visku Guðdómsins.

Hlið vígslunnar opnast.

Ekki verður rakin saga Helgistjórnarinnar allar þær aldir sem hún hefur starfað, umfram það að minnast á einstaka áberandi atburði fortíðarinnar og benda á vissa möguleika. Öldum saman eftir stofnun hennar gekk starfið hægt og olli vonbrigðum. Þúsundir ára liðu og kynþættir manna birtust og hurfu af jörðinni án þess að það væri nokkru sinni mögulegt að fela verk vígsluhafa af fyrstu gráðu í hendur sonum manna sem þá voru að þróast. En í miðju tímabili fjórða kynstofnsins, á Atlantis, varð atburður sem kallaði á breytingu eða nýjung í starfsaðferðum Helgistjórnarinnar. Vissir meðlimir hennar voru kallaðir til æðri starfa annars staðar í sólkerfinu, og það leiddi til þess að nauðsynlegt var að kalla til starfa hóp mjög háþróaðra einstaklinga úr fjölskyldu mannsins. Til að gera öðrum kleift að taka stöðu þeirra voru hinir lægra settu innan Helgistjórnarinnar færðir upp um eitt þrep, svo að minniháttar stöður losnuðu. Þess vegna voru þrjár ákvarðanir teknar í fundarsal Lávarðar heimsins.

1. Að loka dyrunum sem dýramaðurinn kom um inn í ríki mannsins, og leyfa ekki um tíma fleiri mónöðum á hinu æðra andlega sviði að taka við og eigna sér efnislíkama. Þetta takmarkaði fjöldann í fjórða ríkinu, ríki mannsins, við þann fjölda sem þá var.

2. Að opna aðrar dyr og leyfa þeim í fjölskyldu mannsins sem vildu gangast undir nauðsynlegan aga að takast á hendur það stórfenglega átak sem þurfti til að komast inn í fimmta ríkið, ríki andans. Með þessu móti var hægt að fylla raðir Helgistjórnarinnar með þeim af mannkyni jarðar sem voru til þess hæfir. Þessar dyr eru nefndar Hlið vígslunnar og eru enn opnar með sömu skilyrðum og Lávarður heimsins mælti fyrir um á dögum Atlantis. Þessi skilyrði verða talin upp í síðasta kafla þessarar bókar. Dyrnar á milli ríkis mannsins og dýraríkisins verða opnaðar aftur í næstu miklu hringrás eða „umferð“ eins og það er kallað í sumum bókum, en þar sem sá atburður er í milljóna ára fjarlægð, látum við það okkur litlu varða.

3. Jafnframt var ákveðið að skilgreina vendilega markalínuna á milli hinna tveggja afla efnis og anda; lögð var áhersla á eðlislæga tvígreiningu allrar raunbirtingar með það markmið fyrir augum að kenna mannum hvernig hann ætti að losa sig undan takmörkunum fjórða ríkisins, ríkis mannsins, og þannig komast áfram inn í það fimmta, ríki andans. Vandí góðs og illis, birtu og myrkurs, þess rétta og ranga, var settur fram fyrst og fremst til þroskunar fyrir mannkynið, til að gera mannum kleift að varpa af sér þeim hlekkjum sem hefta andann og þannig öðlast andlegt frelsi. Þessi vandí er ekki til í ríkjunum fyrir neðan manninn, né fyrir þeim sem eru hafnir yfir hið mannlega. Maðurinn verður að læra af reynslunni og sársaukanum um tvíeðli tilverunnar. Eftir að hafa lært þetta velur hann það sem varðar hinn fullmeðvitaða andlega þátt Guðdómsins, og lærir að halda vitund sinni innan þess þátts. Þegar hann hefur þannig öðlast frelsi, kemst hann að því að allt er eitt, að andinn og efnið eru eining og ekkert er til nema það sem finnst í vitund Plánetulogossins og — í víðara umfangi — í vitund Sólarlogossins.

Helgistjórnin notfærði sér þannig sundurgreinandi eiginleika hugans, sem er einkennandi fyrir mannkynið, til að gera mannum kleift að ná markmiði sínu, með því að veita og meta andstæðurnar og að finna aftur leiðina að uppruna sínum.

Þessi ákvörðun leiddi til hinnar miklu baráttu sem einkenndi Atlantis-menninguna og náði hámarki í eyðingunni sem kölluð er flóðið og minnst er á í öllum helgiritum heimsins. Afli ljóss og afli myrkurs var skipað hvoru gegn öðru til hjálpar mannkyninu. Baráttan heldur áfram enn þann dag í dag og heimsstyrjöldin, sem við höfum gengið gegnum, var merki um hana. Á alla vegu í þessari heimsstyrjöld voru tveir hópar: þeir sem börðust fyrir hugsjón eins og þeir sáu hana, fyrir það æðsta sem þeir þekktu, og þeir sem börðust fyrir efnislegum og eigingjörnum ábata. Í baráttu þessara áhrifamiklu hugsjónamanna og efnishyggjumanna var mörgum sópað að sem börðust í blindni og af vanþekkingu og voru þannig gagnteknir kynþáttakarma og ógæfu.

Þessar þrjár ákvarðanir Helgivaldsins hafa nú og munu hafa djúp áhrif á mannkynið, en sá árangur sem stefnt er að er að nást, og mikil hraðaaukning á allri þróun og geysilega mikilvæg áhrif á hugareiginleika mannsins sjást nú þegar.

Hér má benda á að mjög margar verur, sem kallaðar eru englar af kristnum mönnum og tívar af Austurlandabúum, vinna sem meðlimir Helgistjórnar ljóssins. Margir þeirra hafa farið gegnum stig mannsins fyrir langa löngu og starfa nú í fylkingu hinnar miklu þróunar sem kölluð er tívaþróunin, samhliða hinni mannlegu. Þessi þróun samanstendur meðal annars af þeim sem mynda hina hlutlægu plánetu og þeim öflum sem framleiða, gegnum þessa byggjendur, öll kunnugleg og ókunnugleg form. Þeir tívar sem vinna með Helgistjórninni, fást þess vegna við formið sjálft, en aðrir innan Helgistjórnarinnar eru uppteknir af þróun vitundarinnar innan formsins.